

Sygn. akt II CZ 85/14

POSTANOWIENIE

Dnia 28 stycznia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Katarzyna Tyczka-Rote (przewodniczący)

SSN Dariusz Dończyk

SSN Anna Owczarek (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa P. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością
w O.

przeciwko H. Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Ś.

o stwierdzenie nieważności uchwał,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 28 stycznia 2015 r.,

zażalenia strony pozwanej

na wyrok Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 27 czerwca 2014 r.,

**oddala zażalenie i pozostawia rozstrzygnięcie o kosztach
postępowania zażaleniowego Sądowi, który wyda orzeczenie
kończące postępowanie w sprawie.**

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny wyrokiem z dnia 27 czerwca 2014 r. uchylił wyrok Sądu Okręgowego z dnia 6 lutego 2012 r. i przekazał sprawę temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

Zażalenie na powyższe orzeczenie wniosła pozwana „H.” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zarzucając, że Sąd drugiej instancji był obowiązany na podstawie zgromadzonego materiału, bez uzupełnienia postępowania dowodowego, oddalić apelację powódki wprost jako bezzasadną, a gdyby uznał, że mimo wszystko istnieje potrzeba „dosłuchania świadków, w tym takiego o którego nikt nie wnioskował, to powinien to sam uczynić w ramach postępowania apelacyjnego”. Skarżąca zakwestionowała ponadto stanowisko Sądu, że spełniona została przesłanka nierozpoznania istoty sprawy, gdyż co prawda Sąd Okręgowy przyjął brak legitymacji czynnej, jednak równolegle zajął stanowisko co do bezzasadności żądań pozwu.

Sąd Najwyższy zważył:

Zażalenie z art. 394¹ § 1¹ k.p.c. jest szczególnym rodzajem środka zaskarżenia. Kognicja Sądu Najwyższego obejmuje jedynie ocenę, czy sąd drugiej instancji prawidłowo zakwalifikował określoną sytuację procesową jako odpowiadającą ustawowej podstawie orzeczenia kasatoryjnego (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 2 października 2014 r., IV CZ 54/14 oraz z dnia 26 września 2014 r., IV CZ 49/14 – nie publ.). Nie może ona wkraczać w merytoryczne kompetencje sądu rozpoznającego apelację, gdyż przedmiotowe zażalenie nie jest środkiem prawnym służącym kontroli materialnoprawnej podstawy jego orzeczenia, która jest zastrzeżona wyłącznie do postępowania kasacyjnego. Nie podlegają również kontroli w tym postępowaniu wskazania co dalszego postępowania, w tym dowodowego, wyrażone w uzasadnieniu wyroku sądu odwoławczego i stanowiące jego niezbędną część (art. 386 § 6 k.p.c.). Już tylko z tej przyczyny większość zarzutów zażalenia, jako bezprzedmiotowych, podlega pominięciu.

Odnośnie do przesłanki nierozpoznania istoty sprawy wskazać należy, że zgodnie z utrwalonym stanowiskiem Sądu Najwyższego spełniona jest ona wówczas, gdy rozstrzygnięcie sądu pierwszej instancji nie odnosi się do tego, co było przedmiotem sprawy, gdy zaniechano zbadania materialnej podstawy żądania albo merytorycznych zarzutów strony, bezpodstawnie przyjmując, że istnieje przesłanka materialnoprawna lub procesowa unicestwiająca roszczenie. Sytuacja taka zachodzi w szczególności w razie oddalenia powództwa z uwagi na przyjęcie braku legitymacji procesowej czynnej lub biernej, które sąd drugiej instancji uznaje za błędne (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 9 listopada 2012 r., IV CZ 156/12; z dnia 15 lutego 2013 r., I CZ 186/12, z dnia 12 września 2013 r., IV CZ 52/13, z dnia 7 listopada 2013 r., V CZ 52/13, z dnia z dnia 6 grudnia 2013 r., I CZ 90/13, z dnia 30 stycznia 2014 r., III CZ 69/13, z dnia 13 marca 2014 r., I CSK 274/13, z dnia 27 czerwca 2014 r., V CZ 41/14). W przedmiotowej sprawie Sąd Najwyższy, uchylając uprzedni wyrok Sądu Apelacyjnego oddalający apelację powódki przyjął, że powódce bezpodstawnie odmówiono legitymacji do zaskarżenia uchwał pozwanej o odwołaniu Prezes Zarządu i powołaniu w jej miejsce innej osoby oraz że zachodzi potrzeba ponownego merytorycznego rozpoznania sprawy z uwzględnieniem stanowisk i zarzutów stron. Okoliczność, że wcześniej Sąd pierwszej instancji równolegle ocenił powództwo jako bezzasadne - przesądzając z góry, że sama materia zaskarżonych uchwał wyłącza zagrożenie interesów powódki - nie stanowiła zatem wystarczającej przyczyny do poddania tej przedwczesnej, a przez to nieprawidłowej, podstawy jego rozstrzygnięcia kontroli w postępowaniu odwoławczym, będącym wynikiem kasatoryjnego orzeczenia Sądu Najwyższego.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. oddalił zażalenie, pozostawiając, zgodnie z art. 108 § 2 w zw. z art. 398²¹ i art. 394¹ § 3 k.p.c., orzeczenie o kosztach postępowania zażaleniowego sądowi, który wyda orzeczenie kończące postępowanie w sprawie.